

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 270

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 aprilie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
Decizia nr. 185 din 6 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor	2-3	89. — Decizie pentru stabilirea componenței Comisiei privind determinarea oportunității, eligibilității și aprobării proiectelor, constituită pentru aplicarea Programului de dezvoltare a infrastructurii și a unor baze sportive din spațiul rural	13
Decizia nr. 203 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	4-5	90. — Decizie privind constatarea încetării efectelor actului de numire a domnului Constantin Popescu în funcția de consilier de stat al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile mediului de afaceri și întreprinderilor mici și mijlocii.....	13-14
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		91. — Decizie privind numirea doamnei Maria Muga în funcția publică de inspector general de stat al Inspecției Sociale.....	14
25. — Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului.....	6-12	ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
365. — Hotărâre pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 37/2007 privind constituirea Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Automobile Craiova” — S.A.	12	167. — Decizie privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind reproducerea fonogramelor publicate în scop comercial, destinate exclusiv comunicării publice în scop ambiental și lucrativ	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 185**

din 6 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minibus” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 11.264/2005 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998, care a fost abrogat în mod expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, și de respingere, ca neîntemeiată, a excepției referitoare la dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.264/2005, **Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minibus” — S.R.L. din Iași într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect constatarea nulității actului administrativ prin care s-a reziliat unilateral un contract de concesiune.

În **motivarea excepției** se susține că prevederile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 sunt contrare art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și 52 din Constituție, întrucât

„recunoașterea prin lege a subordonării interesului uneia dintre părți față de interesele celeilalte părți, interes preferat prioritar prin lege, înfrânge principiul egalității în drepturi a părților, plasând autoritatea publică — ca exponent al interesului public — pe o poziție procesuală preferențială”. În legătură cu prevederile art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998, care permit concedentului să aprecieze asupra măsurii îndeplinirii obligațiilor de către concesionar și să rezilieze unilateral contractul de concesiune, se invocă încălcarea art. 52 din Constituție.

Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Arată că, de altfel, aceeași parte a mai ridicat, în fața aceleiași instanțe, aceeași excepție de neconstituționalitate, care a fost respinsă de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 464 din 6 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 12 iulie 2006.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale, așa cum a constatat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 464/2006, iar excepția referitoare la art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 este inadmisibilă, întrucât legea criticată a fost abrogată expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit căroră „*La soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (2) se va avea în vedere regula după care principiul libertății contractuale este subordonat principiului priorității interesului public*” [alin. (2) la care se face trimitere prevede că „*Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de aplicarea și executarea contractului administrativ*”], precum și dispozițiile art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, care stabilesc că „*Încetarea contractului de concesiune poate avea loc în următoarele situații: [...] c) în cazul nerespectării obligațiilor contractuale de către concesionar, prin rezilierea unilaterală de către concedent, cu plata unei despăgubiri în sarcina concesionarului.*”

Textele constituționale invocate ca fiind încălcate sunt art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nimeni nefiind mai presus de lege, art. 21 privind „*Accesul liber la justiție*”, art. 45 privind „*Libertatea economică*” și art. 52 referitor la „*Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, prin Decizia nr. 464 din 6 iunie 2006 referitoare la constituționalitatea prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 12 iulie 2006, Curtea Constituțională a respins excepția ridicată de aceeași parte ca și în prezentul dosar, cu aceeași motivare și în fața aceleiași instanțe de judecată. Cu acel prilej, în esență, Curtea a constatat că, potrivit textului de lege criticat, instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze, între altele, „*[...] și orice*

litigii legate de aplicarea și executarea contractului administrativ”, cu respectarea regulii privind subordonarea principiului libertății contractuale principiului priorității interesului public. Această regulă nu are însă semnificația plasării autorității publice pe o poziție procesuală preferențială, deoarece, când soluționează litigiul, instanța de judecată nu are în vedere calitatea părții, ci principiul priorității interesului public, definit prin art. 2 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 554/2004, ca fiind „*interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice.*” Prin aceeași decizie s-a reținut că prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) nu sunt incidente în cauză, iar dispozițiile art. 8 alin. (1) din legea criticată au justificat înlăturarea invocării încălcării art. 52 din Constituție.

Cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au fost formulate motive noi, care să determine schimbarea soluției pronunțate.

II. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998, Curtea constată că, la data de 30 iunie 2006, Legea privind regimul concesiunilor a fost abrogată în mod expres prin art. 305 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006. Prevederile de lege criticate nu au fost preluate de noua reglementare, astfel că, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia aceasta se pronunță asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea dispozițiilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, excepția de neconstituționalitate a art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Minibus” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 11.264/2005 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 lit. c) din Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor, excepție ridicată de același autor în dosarul aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 203

din 13 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27
din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000
privind executorii judecătorești**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurocereal Com“ — S.R.L. din Ilfov, în Dosarul nr. 4.915/94/2006 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.915/94/2006, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurocereal Com“ — S.R.L. din Ilfov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, limitând posibilitatea de a cere și de a obține recuzarea executorului judecătoresc numai la cazurile prevăzute de art. 27 pct. 1, 2, 3, 4, 5, 6^{*)}, 8 și 9 din Codul de procedură civilă, îngreudește liberul acces la justiție și restrânge exercițiul unui drept, lăsând doar creditorului posibilitatea de a alege executorul judecătoresc.

Judecătoria Buftea arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că nu se

poate recunoaște doar generic posibilitatea recuzării executorilor judecătorești, fără o determinare concretă a cazurilor când aceasta poate fi cerută, întrucât astfel ar fi deschis loc abuzului de drept din partea părților, iar judecătorul nu ar avea în vedere criterii clare și precise de determinare a unui comportament sau a unei situații de natură a prejudicia drepturile și interesele legitime ale părților implicate în procedura executării silite.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Judecătorul poate fi recuzat:*

1. când el, soțul său, ascendenții ori descendenții lor au vreun interes în judecarea pricinii sau când este soț, rudă sau afin, până la al patrulea grad inclusiv, cu vreuna din părți;

2. când el este soț, rudă sau afin în linie directă ori în linie colaterală, până la al patrulea grad inclusiv, cu avocatul sau mandatarul unei părți sau dacă este căsătorit cu fratele ori sora soțului uneia din aceste persoane;

3. când soțul în viață și nedespărțit este rudă sau afin a uneia din părți până la al patrulea grad inclusiv, sau dacă, fiind încetat din viață ori despărțit, au rămas copii;

4. dacă el, soțul sau rudele lor până la al patrulea grad inclusiv au o pricină asemănătoare cu aceea care se judecă sau dacă au o judecată la instanța unde una din părți este judecător;

5. dacă între aceleași persoane și una din părți a fost o judecată penală în timp de 5 ani înaintea recuzării;

6. dacă este tutore sau curator al uneia dintre părți;

7. dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă;

8. dacă a primit de la una din părți daruri sau făgăduieli de daruri ori altfel de îndatoriri;

9. dacă este vrăjmășie între el, soțul sau una din rudele sale până la al patrulea grad inclusiv și una din părți, soții sau rudele acestora până la gradul al treilea inclusiv.”;

— Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000: „Executorii judecătorești pot fi recuzați în cazul în care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 27 pct. 1, 2, 3, 5, 6*), 8 și 9 din Codul de procedură civilă.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 40 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 24 februarie 2005, a statuat că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă reglementează în mod limitativ cazurile de recuzare a judecătorilor, protejând, astfel,

partea în cazul în care se presupune că judecătorul ar putea fi lipsit de obiectivitate. Curtea a observat însă că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă acoperă o paletă foarte largă de situații, iar toate cazurile de recuzare enumerate, la baza cărora stau criteriile obiective și raționale, duc la finalitatea mai sus arătată. Pe această cale este împiedicată posibilitatea îndepărtării de către o parte de rea-credință a unui judecător pentru motive subiective sau netemeinice, situație ce nu contravine textelor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) și ale art. 53.

De asemenea, Curtea a reținut că enumerarea limitativă a cazurilor în care executorul judecătoresc poate fi recuzat se circumscrie cazurilor de recuzare prevăzute de Codul de procedură civilă, cu excepția unor situații care sunt specifice activității judecătorilor. Pe cale de consecință, nici textul art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 nu încalcă principiile statuate de art. 21 și 53 din Constituție.

În ceea ce privește susținerea conform căreia există o inegalitate între poziția părților, având în vedere că numai creditorul are „posibilitatea de a alege executorul judecătoresc”, Curtea a constatat că această critică este nefondată, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, în cadrul procedurii de executare silită, ambele părți beneficiază de anumite garanții procesuale, printre care posibilitatea de a formula contestație împotriva executării înseși, împotriva oricărui act de executare etc. De asemenea, alegerea executorului judecătoresc de către creditor este justificată prin faptul că acesta este interesat în realizarea pe cale silită a creanței sale, în condițiile în care debitorul nu și-a dus la îndeplinire obligația ce-i revine.

Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să impună schimbarea acestei jurisprudențe, atât soluțiile, cât și motivarea acestei decizii își păstrează valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și art. 10 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurocereal Com” — S.R.L. din Ilfov în Dosarul nr. 4.915/94/2006 al Judecătoriei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului**

Pentru a continua procesul de modernizare a administrației publice, în acest moment se impune luarea în considerare a unor măsuri adecvate de reorganizare a aparatului de lucru al Guvernului, pentru ca acesta să se constituie într-un aparat administrativ performant și competitiv în raport cu structurile din țările membre ale Uniunii Europene.

Ținând seama de faptul că neadoptarea de măsuri imediate, prin ordonanță de urgență, ar conduce la dificultăți în ceea ce privește o funcționare optimă, la cel mai înalt nivel, a aparatului de lucru al Guvernului, situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului funcționează următoarele structuri:

a) Cancelaria Primului-Ministru, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea primului-ministru, condusă de șeful cancelariei, cu rang de ministru, ajutat de un secretar de stat; șeful Cancelariei Primului-Ministru are calitatea de ordonator principal de credite;

b) Secretariatul General al Guvernului, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea primului-ministru, condusă de un secretar general, înalt funcționar public, numit, în condițiile legii, prin hotărâre a Guvernului; secretarul general al Guvernului este ordonatorul principal de credite pentru aparatul de lucru al Guvernului, cu excepția Cancelariei Primului-Ministru; în cadrul Secretariatului general al Guvernului își desfășoară activitatea unul sau mai mulți secretari de stat;

c) Departamentul pentru Relația cu Parlamentul, structură cu personalitate juridică, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, condusă de ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul, care are calitatea de ordonator terțiar de credite, ajutat de unul sau mai mulți secretari de stat;

d) Aparatul de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile culturii, învățământului și integrării europene, structură fără personalitate juridică, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, condusă de ministrul de stat, care nu are calitatea de ordonator de credite;

e) Departamentul pentru Afaceri Europene, structură cu personalitate juridică, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, condusă de un secretar de stat, ajutat de 2 subsecretari de stat;

f) Departamentul de Control al Guvernului, structură fără personalitate juridică, preluată din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului și condusă de un secretar de stat;

g) Departamentul pentru Relații Interetnice, structură fără personalitate juridică, în subordinea primului-ministru și în coordonarea secretarului general al Guvernului, condusă de un secretar de stat, ajutat de 2 subsecretari de stat, și finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;

h) alte departamente, organizate ca structuri cu sau fără personalitate juridică, în subordinea primului-ministru, conduse de secretari de stat sau asimilați ai acestora, a căror înființare și/sau funcționare se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Normele privind funcționarea Cancelariei Primului-Ministru și a Aparatului de lucru al ministrului de stat

pentru coordonarea activităților din domeniile culturii, învățământului și integrării europene, inclusiv atribuțiile acestora, se stabilesc prin decizie a primului-ministru.

(3) Normele privind funcționarea structurilor prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și g), inclusiv atribuțiile acestora, se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 2. — Primul-ministru coordonează, prin Cancelaria Primului-Ministru:

a) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, instituție publică autonomă, cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii;

b) Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului; președintele agenției are calitatea de ordonator principal de credite;

c) Inspectoratul de Stat în Construcții, instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii; inspectorul general de stat are calitate asimilată celei de ordonator principal de credite bugetare în ceea ce privește actele de gestiune;

d) Agenția Română pentru Investiții Străine, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Cancelariei Primului-Ministru;

e) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, instituție de specialitate a administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii; Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului este ordonator principal de credite pentru fondurile care se alocă potrivit legii, pentru operatorii economici prevăzuți în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie;

f) Agenția de Compensare pentru Achiziții de Tehnică Specială, instituție publică autonomă, cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii;

g) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat de la bugetul de stat; președintele oficiului are calitatea de ordonator principal de credite;

h) Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii;

i) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii;

j) Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Cancelariei Primului-Ministru;

k) Agenția Națională pentru Sport, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Cancelariei Primului-Ministru;

l) Agenția Națională Anti-doping, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 3. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul de lucru al Guvernului este de 879, inclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor acestora.

(2) Structura organizatorică, statul de funcții și numărul maxim de posturi ale fiecărei structuri din aparatul de lucru al Guvernului se aprobă prin decizie a primului-ministru, cu încadrarea în numărul maxim de posturi stabilit pentru aparatul de lucru al Guvernului.

Art. 4. — (1) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, preia atribuțiile, bugetul, sursele de finanțare, personalul, drepturile și obligațiile Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, care se desființează.

(2) Conducerea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei este asigurată de un președinte, ajutat de unul sau mai mulți vicepreședinți, numiți și revocați prin decizie a primului-ministru.

Art. 5. — (1) Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată integral din venituri proprii, preia atribuțiile specifice în domeniul radiocomunicațiilor, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de comunicații electronice, inclusiv din punct de vedere al compatibilității electromagnetice, exercitate de Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, care se desființează.

(2) Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației preia, pe bază de protocol de predare-preluare, bugetul, sursele de finanțare, personalul, drepturile și obligațiile fostului Inspectorat General pentru Comunicații și Tehnologia Informației.

(3) Atribuțiile specifice în domeniul operării la nivel național a sistemelor informatice ale administrației publice centrale, ce furnizează servicii publice destinate guvernării prin mijloace electronice, ale fostului Inspectorat General pentru Comunicații și Tehnologia Informației se preiau de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și se exercită prin Autoritatea Națională pentru Serviciile Societății Informaționale, care se înființează ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea ministerului, finanțată integral din venituri proprii.

(4) Organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Serviciile Societății Informaționale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(5) Autoritatea Națională pentru Serviciile Societății Informaționale preia, conform protocolului de predare-preluare încheiat cu Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, imobilul situat în municipiul București, Str. Italiană nr. 22, sectorul 2, o cotă din disponibilitățile bugetare existente și

din veniturile ce urmează a se încasa în semestrul I 2007, precum și sursele de finanțare, personalul, drepturile și obligațiile fostului Inspectorat General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, aferente atribuțiilor specifice domeniului prevăzut la alin. (3) și altor domenii conexe care vor fi stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (4).

Art. 6. — (1) Se înființează Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor, prin preluarea activității Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, structură fără personalitate juridică din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, care se desființează.

(2) Organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, ajutat de unul sau mai mulți vicepreședinți, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(4) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, înființată potrivit alin. (1), va prelua din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, pe bază de protocol, 147 de posturi, inclusiv demnitarilor și personalul aferent acestora, precum și toate drepturile și obligațiile, inclusiv bunurile mobile și imobile, aferente activității fostei Autorități Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Protocolul de predare-preluare va cuprinde prevederile bugetare, execuția bugetară până la data preluării, structura de personal preluată, precum și drepturile și obligațiile prevăzute la alin. (4).

(6) Personalul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, înființată potrivit alin. (1), își menține nivelul salarizării prevăzut prin actele normative în vigoare.

(7) Prin decizie, vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 290/2003, dispune plata despăgubirilor acordate în conformitate cu aceste legi, stabilite prin hotărâri ale comisiilor județene, respectiv ale comisiei municipiului București. Hotărârile emise de comisiile județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, care nu întrunesc condițiile cerute de lege, vor fi invalidate, prin decizie motivată a vicepreședintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, și transmise comisiilor județene, respectiv comisiei municipiului București, în vederea emiterii unor noi hotărâri. Deciziile de plată prin care se modifică hotărârile inițiale, deciziile de invalidare și cele prin care se soluționează contestațiile se comunică beneficiarilor și pot fi atacate în termen de 30 de zile la secția de contencios administrativ a tribunalului în raza căruia domiciliază solicitantul. În baza deciziei de plată sau a hotărârii judecătorești definitive, Direcția economică din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților efectuează plata compensațiilor bănești.

(8) Sumele prevăzute în bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor pentru aplicarea prevederilor Legii nr. 9/1998, republicată, și ale Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, se repartizează Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în vederea aplicării acestor legi.

(9) Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, constituită prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, funcționează în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor.

(10) Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, constituite prin Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002, cu modificările ulterioare, funcționează în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 7. — Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, trece din coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 8. — (1) Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, trece din coordonarea primului-ministru în coordonarea secretarului general al Guvernului.

(2) Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat are calitatea de ordonator principal de credite.

Art. 9. — (1) Administrația Națională a Rezervelor de Stat, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, trece din subordinea Guvernului și coordonarea primului-ministru în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(2) Administrația Națională a Rezervelor de Stat este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 10. — (1) Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, trece din subordinea Guvernului și coordonarea primului-ministru în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

(2) Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 11. — (1) Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, trece din coordonarea Cancelariei Primului-Ministru în coordonarea secretarului general al Guvernului.

(2) Oficiul Național pentru Cultul Eroilor este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(3) Bugetul Oficiului Național pentru Cultul Eroilor, aprobat pentru anul 2007, se preia de Secretariatul General al Guvernului de la Ministerul Apărării, cu reîntregirea, de către Cancelaria Primului-Ministru, a creditelor alocate în vederea susținerii activității oficiului pentru perioada ianuarie—aprilie 2007.

Art. 12. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor funcționează în continuare ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, conform legii.

Art. 13. — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, finanțat integral din venituri proprii, trece din subordinea Guvernului și coordonarea primului-

ministru în subordinea Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale.

Art. 14. — (1) Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, trece din coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, în coordonarea secretarului general al Guvernului.

(2) Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice este finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

Art. 15. — Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

Art. 16. — (1) Unitatea de management a proiectului pentru implementarea și monitorizarea programului convenit cu Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare — UMP-PAL, structură în cadrul Cancelariei Primului-Ministru, înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 856/2003 pentru înființarea Unității de management a proiectului privind reforma administrației publice, își încetează activitatea.

(2) Departamentul de implementare programe și ajustare structurală, structură în cadrul Cancelariei Primului-Ministru, își încetează activitatea, atribuțiile și personalul acestuia urmând a fi preluate, prin redistribuire, de alte structuri din cadrul Cancelariei Primului-Ministru și al Departamentului de control al Guvernului, pe baza deciziei primului-ministru.

(3) Departamentul pentru Lupta Antifraudă — DLAF funcționează în structura Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 17. — (1) Redacția Publicațiilor pentru Străinătate, instituție publică cu personalitate juridică, trece din subordinea Cancelariei Primului-Ministru în subordinea Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Redacția Publicațiilor pentru Străinătate este finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 18. — (1) Agenția Nucleară, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, trece din subordinea Guvernului și coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor.

(2) Agenția Nucleară este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor.

Art. 19. — (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, trece din coordonarea primului-ministru, prin Cancelaria Primului-Ministru, în coordonarea ministrului pentru întreprinderi mici și mijlocii, comerț, turism și profesii liberale.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este finanțată din venituri proprii și subvenții de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale.

Art. 20. — Autoritatea Națională pentru Tineret, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului educației, cercetării și tineretului.

Art. 21. — Departamentul pentru Dialog Social, structură fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, trece în structura Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 22. — (1) Agenția pentru Strategii Guvernamentale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, trece din

coordonarea secretarului general al Guvernului în coordonarea șefului Cancelariei Primului-Ministru.

(2) Agenția pentru Strategii Guvernamentale este finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 23. — (1) Oficiul Român pentru Adopții, Comisia Națională de Prognoză, Institutul Național de Statistică și Agenția Națională pentru Romi, organe de specialitate ale administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, sunt coordonate de secretarul general al Guvernului.

(2) Finanțarea activității organelor de specialitate ale administrației publice centrale, prevăzute la alin. (1), se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, și din alte surse, conform legii.

Art. 24. — Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile preia de la Departamentul pentru Afaceri Europene activitățile, posturile și personalul aferente coordonării procesului de elaborare, adoptare și de urmărire a implementării Strategiei de dezvoltare durabilă.

Art. 25. — (1) Compartimentul specializat din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, care asigură administrarea sistemului informatic al instituțiilor și structurilor care funcționează în sediul Guvernului, precum și al altor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, trece în structura Secretariatului General al Guvernului.

(2) Activitatea de relații cu publicul din cadrul Cancelariei Primului-Ministru trece la Secretariatul General al Guvernului.

Art. 26. — Personalul instituțiilor publice înființate potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se preia de la instituțiile ale căror structuri sau activități sunt preluate, respectiv de la instituțiile care se desființează sau care își încetează activitatea, și își menține nivelul salarizării prevăzut prin actele normative în vigoare.

Art. 27. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale vor supune Guvernului spre adoptare proiectele de acte normative pentru reglementarea măsurilor privind înființarea, reorganizarea, organizarea și funcționarea lor, după caz, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Ministerele și celelalte autorități ale administrației publice centrale care preiau instituții și autorități publice în subordine sau în coordonare vor prelua și atribuțiile specifice ministerelor și autorităților administrației publice în subordinea sau în coordonarea cărora s-au aflat entitățile preluate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Unitățile care funcționează în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea instituțiilor desființate, care își încetează activitatea sau ale căror structuri ori activități au fost preluate potrivit prezentei ordonanțe de urgență, trec, în mod corespunzător, în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea instituțiilor nou-înființate.

(4) Autoritățile administrației publice centrale și instituțiile publice nou-înființate sau care preiau activități de la alte instituții publice ori structuri vor prelua, în mod corespunzător, toate drepturile și obligațiile instituției desființate sau care își încetează activitatea ori ale structurii sau activității din domeniile preluate, inclusiv personalul și bunurile mobile și imobile aflate în administrarea sau, după caz, în proprietatea acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, și ale Hotărârii Guvernului nr. 2/2001 pentru aprobarea structurii și conținutului protocolului de predare-primire întocmit de membrii Guvernului și de conducătorii celorlalte organe de

specialitate ale administrației publice la expirarea mandatului.

Art. 28. — (1) Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor să introducă modificările în structura bugetului de stat și în bugetele sumelor alocate din credite externe, fonduri externe nerambursabile și pentru activități finanțate integral din venituri proprii, pe anul 2007, precum și în bugetele ordonatorilor principali de credite și în anexele la acestea, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea ordonatorilor principali de credite, pe baza protocoalelor de predare-preluare.

(2) Protocoalele de predare-preluare se încheie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și cuprind prevederile bugetare, execuția bugetară până la data preluării, structurile de personal preluate, precum și celelalte drepturi și obligații prevăzute la art. 27.

(3) Până la introducerea modificărilor prevăzute la alin. (1) în bugetul de stat și în bugetele ordonatorilor principali de credite, finanțarea acestora se asigură din bugetele ordonatorilor principali de credite existenți înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Deschiderea creditelor bugetare se efectuează din bugetele ordonatorilor principali de credite existenți înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se aprobă de ordonatorii principali de credite ai instituțiilor publice înființate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Efectuarea modificărilor în execuția bugetului de stat, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, se face de către ordonatorii principali de credite, pe baza precizărilor aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 29. — Ordonatorilor de credite bugetare ai autorităților și instituțiilor publice din subordinea Guvernului, finanțate prin bugetul altor instituții sau autorități publice din subordinea Guvernului, le revin toate obligațiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru ordonatorul principal de credite bugetare.

Art. 30. — (1) Actele normative în care sunt prevăzute organele de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice care se desființează, se reorganizează ori își schimbă raporturile de subordonare sau de coordonare, după caz, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, se modifică în mod corespunzător.

(2) În cuprinsul actelor normative în vigoare:

a) denumirea „Autoritatea de control a Guvernului“ se înlocuiește cu denumirea „Departamentul de Control al Guvernului“;

b) denumirea „Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației“ se înlocuiește cu denumirea „Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației“, în cazul atribuțiilor specifice domeniilor prevăzute la art. 5 alin. (1);

c) denumirea „Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației“ se înlocuiește cu denumirea „Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Autoritatea Națională pentru Serviciile Societății Informaționale“, în cazul atribuțiilor specifice domeniului prevăzut la art. 5 alin. (3).

Art. 31. — (1) În cadrul Secretariatului General al Guvernului se organizează și funcționează cabinetul secretarului general al Guvernului. Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Numărul maxim de posturi din cabinetul secretarului general al Guvernului, pentru fiecare funcție din cadrul acestuia, este cel stabilit, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 32/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările ulterioare, pentru funcția de ministru.

(3) Secretarul general al Guvernului beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor măsuri pentru asigurarea, temporar, a locuințelor de serviciu necesare unor categorii de personal din cadrul ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 717/2001, cu modificările și completările ulterioare, și de cele ale Hotărârii Guvernului nr. 69/2005 pentru stabilirea unor măsuri privind cazarea și transportul persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică numite sau funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, cu modificările ulterioare.

Art. 32. — Legea nr. 584/2002 privind măsurile de prevenire a răspândirii maladiei SIDA în România și de protecție a persoanelor infectate cu HIV sau bolnave de SIDA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 814 din 8 noiembrie 2002, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„(2) Obiectivele prevăzute la alin. (1) se realizează pe baza Strategiei naționale a Guvernului în acest domeniu și prin aplicarea programelor naționale de prevenire, supraveghere, control și reducere a impactului social al cazurilor de infecție HIV/SIDA, elaborate de Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Agenția Națională pentru Sport, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap, cu avizul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, al Colegiului Medicilor din România și al Colegiului Farmaciștilor din România.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Pentru fundamentarea, elaborarea și supunerea spre aprobare Guvernului a Strategiei naționale pentru supravegherea, controlul și prevenirea cazurilor de infecție cu HIV/SIDA, pentru respectarea convențiilor, a tratatelor și a celorlalte acte internaționale la care România este parte și pentru monitorizarea întregii activități în domeniu, se constituie Comisia națională pentru supravegherea, controlul și prevenirea cazurilor de infecție HIV/SIDA, organizată ca organism interministerial fără personalitate juridică, pe lângă Ministerul Sănătății Publice, care îi asigură și secretariatul tehnic.“

Art. 33. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2005 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 17 iunie 2005, aprobată cu modificări prin Legea nr. 411/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului și sub autoritatea primului-ministru funcționează Departamentul de Control al Guvernului, structură fără personalitate juridică, finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Secretariatul General al Guvernului preia bugetul, patrimoniul, numărul de posturi și personalul Departamentului de Control al Guvernului.“

2. Articolul 2 se abrogă.

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Departamentul de Control al Guvernului îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) exercită controlul administrativ intern privind respectarea prevederilor legale în cadrul aparatului de lucru al Guvernului, în ministere, în celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și la regiile autonome, companiile și societățile naționale sau la societățile comerciale cu capital integral ori majoritar de stat;

b) verifică eficiența și transparența activității administrației publice locale;

c) exercită controlul asupra activității autorităților și instituțiilor publice centrale, stabilit prin sarcină de Guvern sau dispus de primul-ministru;

d) urmărește implementarea politicilor și strategiilor în domeniul controlului;

e) inițiază și avizează proiecte de acte normative în domeniul controlului;

f) face propuneri de reglementare și armonizare a cadrului legislativ privind controlul specific al entităților cu atribuții de control aflate în coordonarea sa, potrivit reglementărilor Uniunii Europene;

g) coordonează și controlează aplicarea de către entitățile cu atribuții de control a prevederilor actelor normative care reglementează controlul și conduita personalului cu atribuții de control;

h) promovează politica de dialog social pe probleme specifice activității de control;

i) verifică sesizările primite de la primul-ministru;

j) propune măsuri de corectare a disfuncționalităților sesizate în activitatea de control, pe care le înaintează primului-ministru sau, după caz, ministerelor de resort;

k) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de actele normative în vigoare, cu excepția Legii nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice.

(2) În realizarea atribuțiilor de control, instituțiile, autoritățile publice și operatorii economici menționați la alin. (1) au obligația să pună la dispoziția reprezentanților Departamentului de Control al Guvernului documentele și informațiile solicitate.

(3) Departamentul de Control al Guvernului preia toate reprezentările și competențele fostei Autorități de control a Guvernului, stabilite prin actele normative în vigoare în instituțiile sau în organele de specialitate ale administrației publice centrale.“

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Pentru realizarea atribuțiilor sale, personalul Departamentului de Control al Guvernului efectuează controale directe, întocmind acte de control, respectiv rapoarte de control, procese-verbale, informări sau sinteze, care sunt prezentate spre aprobare șefului Departamentului de Control al Guvernului.

(2) Actele de control aprobate se transmit instituțiilor vizate care, în termen de 10 zile, au obligația de a comunica Departamentului de Control al Guvernului măsurile luate.“

5. Alineatele (1) și (2) ale articolului 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Departamentul de Control al Guvernului este condus de un secretar de stat, șeful departamentului, numit prin decizie a primului-ministru.

(2) Numărul maxim de posturi al Departamentului de Control al Guvernului este de 78, exclusiv demnitarul.“

6. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Departamentul pentru lupta antifraudă — DLAF, denumit în continuare *Departament*, este instituția de contact cu Oficiul European de Luptă Antifraudă —

OLAF și asigură, sprijină sau coordonează, după caz, îndeplinirea obligațiilor ce revin României privind protecția intereselor financiare ale Comunității Europene, în conformitate cu prevederile art. 280 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, având atribuția de control al obținerii, derulării sau utilizării fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, potrivit legii, Departamentul acționează pe bază de autonomie funcțională și decizională, independent de alte instituții publice, conform obligațiilor asumate de România, fiind condus de un șef cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru.

(3) Șeful Departamentului nu va solicita și nu va primi instrucțiuni de la nicio autoritate, instituție sau persoană în realizarea atribuțiilor sale referitoare la declanșarea și desfășurarea controalelor ori la întocmirea actelor de control.“

7. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Departamentul are următoarele atribuții principale:

a) asigură coordonarea luptei antifraudă și protejarea efectivă și echivalentă a intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

b) efectuează controlul obținerii, derulării și utilizării fondurilor provenite din asistența financiară acordată României de Uniunea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente, în vederea identificării de nereguli, având și calitatea de organ de constatare, în sensul art. 214 din Codul de procedură penală, în privința fraudelor ce afectează interesele financiare ale Uniunii Europene în România;

c) asigură și facilitează cooperarea dintre instituțiile naționale implicate în protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România, precum și între acestea și Oficiul European de Luptă Antifraudă și autoritățile publice relevante din celelalte state membre ale Uniunii Europene;

d) inițiază și avizează proiecte de acte normative privind protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

e) culege, analizează și prelucrează datele în scopul realizării analizelor relevante în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene în România;

f) elaborează și coordonează programe de perfecționare, stagii de pregătire și instruire în domeniul luptei antifraudă;

g) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative sau prin decizii ale primului-ministru.“

8. După alineatul (1) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Toate autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente, precum și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor au obligația să sesizeze de îndată Departamentul în cazul descoperirii unor indicii privind posibile fraude.“

9. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Actele de control se aprobă de către șeful Departamentului.“

10. După alineatul (6) al articolului 10 se introduc cinci noi alineate, alineatele (7)–(11), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul identificării de nereguli, Departamentul transmite actul de control autorităților cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente, în vederea luării măsurilor care se impun pentru remedierea deficiențelor și, după caz, recuperarea sumelor plătite necuvenit.

(8) În baza motivelor de fapt constatate de către Departament și a temeiului de drept indicat de acesta, autoritățile procedează la stabilirea și individualizarea

obligațiilor de plată și emiterea titlului de creanță, în cazul în care au fost prejudiciate bugetul general al Comunităților Europene sau bugetele administrate de acestea ori în numele lor și/sau bugetele din care provine cofinanțarea aferentă.

(9) Constatările Departamentului sunt obligatorii pentru autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare și a cofinanțării aferente.

(10) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare pot solicita Departamentului reexaminarea situației de fapt în cazul existenței unor elemente care nu au fost avute în vedere în cadrul controlului efectuat de Departament.

(11) Autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare și direcția de specialitate din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor au obligația de a comunica, în termen de 30 de zile de la data primirii actului de control al Departamentului, măsurile luate pentru remedierea aspectelor semnalate prin acesta, precum și acțiunile întreprinse pentru recuperarea eventualelor prejudicii.“

11. Alineatul (2) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În scopul îndeplinirii atribuției prevăzute la art. 7 lit. e), toate autoritățile cu competențe în gestionarea asistenței financiare nerambursabile, în controlul utilizării corespunzătoare a fondurilor comunitare, în prevenirea și combaterea neregulilor și fraudelor, precum și cele cu competențe în efectuarea urmăririi penale și sancționarea celor vinovați și în recuperarea prejudiciilor au obligația de a transmite Departamentului, în termen de 15 zile, datele și informațiile solicitate.“

12. După alineatul (2) al articolului 11 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritățile cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare au obligația de a comunica, în termen de 30 de zile de la data dispunerii, măsurile luate pentru remedierea aspectelor semnalate prin actele de control ale Departamentului, precum și pentru recuperarea eventualelor prejudicii.“

Art. 34. — Litera m) a alineatului (1) al articolului 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2006 privind înființarea, organizarea și funcționarea Departamentului pentru Afaceri Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006, se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) coordonează procesul de elaborare, adoptare și urmărește implementarea Strategiei postaderare a României, Planului național de reformă și Strategiei privind piața internă a României;“

Art. 35. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 14 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 31¹ din secțiunea a 8-a a cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 31 august 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 507/2004, cu modificările ulterioare;

c) art. 1, art. 2, art. 3 și art. 5 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind

stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 25 martie 2004,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare;
d) orice alte dispoziții contrare prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul,
Mihai Alexandru Voicu

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

Secretarul general al Guvernului,
Ilie Gavril Bolojan

București, 18 aprilie 2007.
Nr. 25.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**pentru modificarea art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 37/2007
privind constituirea Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Automobile Craiova” — S.A.**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 37/2007 privind constituirea Comisiei de privatizare a Societății Comerciale „Automobile Craiova” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În vederea pregătirii și propunerii strategiei de privatizare, a alegerii procedeeelor și metodelor, precum și a realizării întregului proces de privatizare la Societatea Comercială «Automobile Craiova» — S.A., cu sediul în municipiul Craiova, șos. Caracal km 3, județul Dolj, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr. J16/722/1991, operațiuni ce vor fi supuse succesiv

spre aprobare Guvernului, se constituie Comisia de privatizare a Societății Comerciale «Automobile Craiova» — S.A., cu următoarea componență:

1. Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu, secretar de stat în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor — președinte;

2. Mihai Alexandru Voicu, ministru delegat pentru relația cu Parlamentul — membru;

3. Teodor Atanasiu, președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului — membru;

4. Gyerkó Laszló, vicepreședinte în cadrul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului — membru;

5. Flavius Pop, director general în cadrul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului — membru.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,
Teodor Atanasiu

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 18 aprilie 2007.
Nr. 365.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru stabilirea componenței Comisiei privind determinarea oportunității, eligibilității și aprobării proiectelor, constituită pentru aplicarea Programului de dezvoltare a infrastructurii și a unor baze sportive din spațiul rural**

În temeiul prevederilor art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 7 alin. (1)–(4) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2006 privind instituirea Programului de dezvoltare a infrastructurii și a unor baze sportive din spațiul rural, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2007,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, componența Comisiei privind determinarea oportunității, eligibilității și aprobării proiectelor, constituită pentru aplicarea Programului de dezvoltare a infrastructurii și a unor baze sportive din spațiul rural, este următoarea:

Președinte: domnul Marian Petrache, reprezentant al primului-ministru;

Membri:

a) domnul Nicolae Iliuță, reprezentant al Secretariatului General al Guvernului;

b) doamna Doina-Elena Dascălu, reprezentant al Ministerului Economiei și Finanțelor;

c) domnul Liviu Radu, reprezentant al Ministerului Internelor și Reformei Administrative;

d) doamna Lucia Ana Varga, reprezentant al Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile;

e) doamna Anna Horváth, reprezentant al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor;

f) domnul Nicolae Flaviu Lazin, reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

g) domnul Emanoil Neguț, reprezentant al primului-ministru;

h) domnul Constantin-Adrian Balaban-Grăjdan, reprezentant al Inspectoratului de Stat în Construcții;

i) domnul Emil Drăghici, reprezentant al Asociației Comunelor din România;

j) domnul Daniel Prodan, reprezentant al Federației Române de Fotbal.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia primului-ministru nr. 189/2006 pentru stabilirea componenței nominale și a președintelui Comisiei privind determinarea oportunității proiectelor, constituită pentru aplicarea Programului de dezvoltare a infrastructurii din spațiul rural, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 20 octombrie 2006.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 20 aprilie 2007.

Nr. 89.

**GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind constatarea încetării efectelor actului de numire a domnului Constantin Popescu în funcția de consilier de stat al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile mediului de afaceri și întreprinderilor mici și mijlocii**

Având în vedere prevederile:

— art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 228/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

12 aprilie 2007, prin care a fost desființat aparatul de lucru al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile mediului de afaceri și întreprinderilor mici și mijlocii,
în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se constată încetarea, începând cu data de 12 aprilie 2007, a efectelor actului de numire a domnului Constantin Popescu în funcția de consilier de stat al ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile mediului de afaceri și întreprinderilor mici și mijlocii, ca urmare a desființării aparatului de lucru al

ministrului de stat pentru coordonarea activităților din domeniile mediului de afaceri și întreprinderilor mici și mijlocii prin dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 20 aprilie 2007.
Nr. 90.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE
privind numirea doamnei Maria Muga în funcția publică
de inspector general de stat al Inspecției Sociale

Având în vedere Adresa nr. 1.015.860 din 27 martie 2007 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin care a fost comunicat procesul-verbal încheiat în urma desfășurării concursului organizat în perioada 21—22 martie 2007 pentru ocuparea funcției publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici din cadrul Inspecției Sociale,

în temeiul art. 15 lit. e) și art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 54 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 8 alin. (1)—(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2006 privind Inspecția Socială,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Maria Muga se numește în funcția publică de inspector general de stat al Inspecției Sociale.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Ion-Mircea Plângu

București, 20 aprilie 2007.
Nr. 91.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind constituirea Comisiei pentru negocierea metodologiei privind reproducerea fonogramelor publicate în scop comercial, destinate exclusiv comunicării publice în scop ambiental și lucrativ

Având în vedere cererea Uniunii Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. 3.421 din 4 aprilie 2006, precum și Referatul nr. SG/711 din 10 aprilie 2007 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice,

conform prevederilor art. 105 alin. (1) lit. a) coroborat cu art. 123³ și art. 131 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se constituie Comisia pentru negocierea metodologiei privind reproducerea fonogramelor publicate în scop comercial, destinate exclusiv comunicării publice în scop ambiental și lucrativ, după cum urmează:

— un reprezentant al Uniunii Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), pe de o parte, și

— câte un reprezentant al Federației Patronatelor din Turismul Românesc (F.P.T.R.), al Federației Industriei Hoteliere din România (FIHR), al Asociației DJ-ilor Profesioniști din România, al Societății Comerciale SPLENDID SERVICES — S.R.L., al Societății Comerciale PRINSART — S.R.L. și al Societății Comerciale SOUND & DECOR PARTY — S.R.L., pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia constituită potrivit art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 131¹ și ale art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu

modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii.

Art. 3. — Comisia prevăzută la art. 1 își va stabili programul întâlnirilor pe care îl va comunica Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Art. 4. — Propunerea de metodologie privind reproducerea fonogramelor publicate în scop comercial, destinate exclusiv comunicării publice în scop ambiental și lucrativ, depusă de organismul de gestiune colectivă Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR) pentru negociere în cadrul comisiei constituite conform art. 1, este prevăzută în anexa la prezenta decizie.

Art. 5. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 131 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Eugen Vasiliu,
director general adjunct

București, 10 aprilie 2007.
Nr. 167.

ANEXĂ

PROPUNERE DE METODOLOGIE

privind reproducerea fonogramelor publicate în scop comercial, destinate exclusiv comunicării publice în scop ambiental și lucrativ

1. (1) Utilizatorii, persoane fizice autorizate sau juridice, care reproduc fonograme publicate în scop comercial sau reproduceri ale acestora în scopul comunicării publice au obligația să obțină din partea organismului de gestiune colectivă a drepturilor conexe ale producătorilor de fonograme o licență neexclusivă pentru reproducerea unui număr de fonograme, în schimbul unei remunerații.

(2) Reproducerea menționată la alin. (1) este destinată exclusiv comunicării publice a fonogramelor în scop ambiental sau lucrativ.

(3) Remunerația menționată la alin. (1) este stabilită conform tabelului următor și va fi indexată anual ținând cont de indicii de inflație:

Tabelul nr. 1	
Numărul de fonograme	Valoarea/an
Interval 1—300 fonograme	1.000 lei
Interval 301—500 fonograme	1.350 lei
Interval 501—1.000 fonograme	1.700 lei
Peste 1.001 fonograme	2.000 lei

La aceste sume se adaugă TVA.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

2. Comunicarea publică a pachetului de fonograme reproduse de utilizatori se poate face exclusiv în spațiile pentru care s-a obținut din partea organismelor de gestiune colectivă a drepturilor conexe ale artiștilor interpreți sau executanți ori ale producătorilor de fonograme licența neexclusivă pentru utilizarea fonogramelor în scop ambiental sau lucrativ și pentru care s-a achitat remunerația aferentă utilizării.

3. Utilizarea în spații publice a fonogramelor reproduse pe suporturile precizate la pct. 5 alin. (1), în lipsa licenței neexclusive privind pachetul de fonograme obținute din partea organismului de gestiune colectivă al producătorilor de fonograme, atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

4. Licențierea reproducerii pachetului de fonograme se realizează anual de către utilizator pentru respectivul pachet, în baza listei de fonograme ce va cuprinde mențiunile referitoare la titlul fonogramei, artistul interpret/formație, producătorul/coproducătorul și anul primei publicări, depusă la sediul organismului de gestiune colectivă.

5. (1) Reproducerea pachetului de fonograme se poate face pe un singur tip de suport (suport magnetic-casetă audio, video, suport optic — CD, DVD, MP3, hard disk), precizat la obținerea licenței, astfel încât identificarea acestuia să poată fi făcută cu ușurință.

(2) Este interzisă distribuirea cu titlu oneros sau gratuit a suporturilor pe care a fost reprodus pachetul de fonograme.

6. (1) Reproducerea unui pachet de fonograme în scopul comercializării aparaturii audio (tonomate, MP3, karaoke etc.) prevăzute cu pachet de fonograme se poate face numai în urma obținerii licenței neexclusive din partea organismului de gestiune colectivă a drepturilor conexe ale producătorilor de fonograme, în schimbul unei remunerații.

(2) Remunerația menționată la alin. (1) este stabilită conform tabelului următor și va fi indexată anual ținând cont de indicele de inflație:

Numărul de fonograme	Valoarea/fonogramă
Interval 1—1000 fonograme	1 leu/fonogramă
Interval 1001—2500 fonograme	0,75 lei/fonogramă
Peste 2500 fonograme	0,5 lei/fonogramă

La aceste sume se adaugă TVA.

(3) Licența neexclusivă pentru reproducerea pachetului de fonograme în cazul prevăzut la alin. (1) va fi acordată pentru fiecare aparat comercializat care se va individualiza prin seria și numărul unității de memorie.

7. Licențierea reproducerii pachetului de fonograme conform pct. 6 alin. (1) se realizează de către utilizator pentru respectivul pachet, în baza listei de fonograme ce va cuprinde mențiunile referitoare la titlul fonogramei, artistul interpret/formație, producătorul/coproducătorul și anul primei publicări, depusă la sediul organismului de gestiune colectivă.

8. Organismul de gestiune colectivă desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor drept colector pentru drepturile producătorilor de fonograme poate numi unul sau 2 delegați pentru monitorizarea utilizării fonogramelor în scop ambiental ori lucrativ, având acces liber în spațiile închise sau deschise unde se realizează comunicarea publică, în baza legitimațiilor emise de organismul de gestiune colectivă sau a altor documente doveditoare (delegație), putând utiliza echipamente de înregistrare audio și/sau video portabile.

9. Remunerațiile stabilite se pot modifica anual, începând cu prima lună a anului următor celui în care s-a publicat prezenta metodologie, de către organismul de gestiune colectivă desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor drept colector unic pentru drepturile producătorilor de fonograme, pe baza indicelui de inflație stabilit la nivel național.

10. Aceste modificări se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii.

11. Modificările devin efective începând cu luna următoare publicării.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

